

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 213.361 van 19 mei 2011
in de zaak A. 199.287/IX-7075**

In zake : XXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Willy Van der Gucht
 kantoor houdend te 9000 Gent
 Voskenslaan 34
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de KAMER VAN VOLKSVERTEGENWOORDIGERS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten David D'Hooghe en Filip Lahaye
kantoor houdend te 1000 Brussel
Loksumstraat 25
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 21 februari 2011, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van het College van Quaestoren van de Kamer van volksvertegenwoordigers van 21 december 2010 waardoor een einde wordt gesteld aan de proefperiode van XXXX in de functie van assistent (programmeur) bij de dienst Informatica en Burotica van de Kamer van volksvertegenwoordigers.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Adjunct-auditeur Joke Goris heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 16 mei 2011.

Staatsraad Daniël Moons heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Franky De Mil, die loco advocaat Willy Van der Gucht verschijnt voor de verzoeker, en advocaat David D'Hooghe, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Adjunct-auditeur Melissa Celis, gemachtigd om ter terechtzitting advies te verlenen, heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Voor de feiten die ten grondslag liggen aan het arrest nr. 208.047 van 11 oktober 2010 van de Raad van State, wordt verwezen naar voornoemd arrest.

3.2. Op 24 september 2010 trekt de verwerende partij haar beslissing van 6 mei 2010 in, waardoor een einde wordt gesteld aan de proefperiode van de verzoeker en beslist wordt om hem te schrappen uit de werfreserve.

3.3. Gelet op de intrekking van voormelde beslissing, verwerpt de Raad van State het beroep tot nietigverklaring en tot schorsing bij arrest nr. 208.047 van 11 oktober 2010.

3.4. Op 26 oktober 2010 beslist het College van quaestoren om het College van ambtenaren-generaal te verzoeken het initiële voorstel van de

bestuursdirecteur om een einde te stellen aan de proeftijd van de verzoeker, zo spoedig mogelijk opnieuw te evalueren en hieromtrent een nieuw, omstandig gemotiveerd advies te formuleren. Tevens wordt beslist om de verzoeker met ingang van 1 november 2010 opnieuw te integreren in de dienst Informatica en Burotica, tenzij hij een buitengewoon verlof zou vragen - wat de verzoeker ook doet.

Deze beslissing wordt aan de verzoeker meegedeeld per schrijven van 27 oktober 2010. De verzoeker krijgt de mogelijkheid om indien gewenst zijn standpunt met betrekking tot het initiële voorstel van zijn bestuursdirecteur aanvullend toe te lichten. De verzoeker maakt van deze mogelijkheid geen gebruik.

3.5. Op 16 november 2010 redigeert de bestuursdirecteur een nieuwe nota ten aanzien van het College van ambtenaren-generaal. Hierin handhaaft hij zijn eerder voorstel van 18 februari 2010 om een einde te stellen aan de proefperiode van de verzoeker, en stelt hij dienvolgens voor om de proefperiode te beëindigen.

3.6. Naar aanleiding van voormelde nota, formuleert het College van ambtenaren-generaal op 18 november 2010 een advies aan het College van quaestoren, waarin het unaniem van oordeel is dat de proeftijd van de verzoeker moet worden beëindigd.

Dit advies wordt meegedeeld aan de verzoeker, die hierop opmerkingen formuleert.

3.7. Op 21 december 2010 beslist het College van quaestoren om een einde te stellen aan de proeftijd van de verzoeker als assistent (programmeur) bij de dienst Informatica en Burotica van de Kamer van volksvertegenwoordigers.

Dit is de bestreden beslissing. Zij wordt per aangetekend schrijven van 22 december 2010 aan de verzoeker meegedeeld.

IV. Onderzoek van de vordering

4. Overeenkomstig artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

5. De verzoeker voert in eerste instantie een moreel nadeel aan dat dermate ernstig is dat het niet kan worden hersteld door een vernietigingsarrest. Nu hij als eerste slaagde in de strenge selectieprocedure en uit zijn beoordelingen blijkt dat hij de nodige professionele kwaliteiten bezit, heeft hij aangetoond dat hij over de nodige bekwaamheid beschikt om de functie van assistent-programmeur uit te oefenen. De verzoeker stelt dat zijn proeftijd tegen alle verwachtingen in werd beëindigd, ondanks zijn zeer gunstige evaluaties en de positieve evolutie van zijn houding op het werk, nadat enkele opmerkingen werden gemaakt bij de tweede evaluatie. De bestreden beslissing is voor de verzoeker meer dan een loutere teleurstelling omwille van het mislopen van een benoeming, te meer daar deze beslissing bijna tien maanden na het aflopen van de proeftijd werd genomen. Zij had bovendien een zodanig negatieve impact op zijn gezondheidstoestand dat de verzoeker gehospitaliseerd moest worden.

De verzoeker roept in tweede instantie een financieel nadeel in. Hij betoogt dat hij zijn vroegere betrekking bij de Rijksdienst voor Pensioenen opnieuw kon opnemen, doch daar een lager nettoloon ontvangt dan bij de verwerende partij. In 2008 heeft de verzoeker een woning gekocht, waarvoor hij een lening aanging bij de Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen. De interestvoet van die lening werd bepaald op basis van zijn inkomen bij de

Rijksdienst voor Pensioenen. Nu hij bij de verwerende partij heeft gewerkt aan een hoger loon, gaat de interestvoet van zijn lening voor minstens vijf jaar omhoog, terwijl hij terugvalt op zijn (lager) inkomen van de Rijksdienst voor Pensioenen. Daardoor kan de verzoeker zijn lening niet meer afbetalen en dreigt zijn woning te moeten worden verkocht. Voorts vertoont het huis verborgen gebreken waarvoor renovatiewerken nodig zijn, die hij niet volledig kan bekostigen zodat hij verlies zal lijden bij een eventuele verkoop van zijn woning. De verzoeker besluit dat het verlies van zijn woning uiteraard een moeilijk te herstellen ernstig nadeel is.

Voorts stelt de verzoeker dat hij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel lijdt op het vlak van zijn loopbaan. Hij betoogt dat hij bij de Rijksdienst voor Pensioenen voornamelijk routinewerk verricht, zodat zijn kennis vervlakt en zijn marktwaarde als informaticus daalt. Hij voegt daaraan toe dat hij bij de verwerende partij mocht meewerken aan informatica-projecten, wat niet het geval is bij de Rijksdienst voor Pensioenen. Ook heeft hij minder promotiekansen bij de Rijksdienst voor Pensioenen. Verder argumenteert de verzoeker dat hij bijna een jaar niet heeft gewerkt, waardoor zijn technische kennis en zijn kennis van het Frans sterk achteruit zijn gegaan en zijn marktwaarde sterk is gedaald.

Volledigheidshalve wijst de verzoeker er op dat het tijdsverloop tussen de ontvangst van de bestreden beslissing en het indienen van het verzoekschrift geenszins het moeilijk te herstellen ernstig nadeel ontkracht. Hij verwijst hiertoe naar het feit dat hij de beslissing ontving in de eindejaarsperiode, naar zijn hospitalisatie en naar de omvang van het dossier.

6. De verwerende partij repliceert dat er geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel voorhanden is.

Wat het aangevoerde moreel nadeel betreft, stelt de verwerende partij dat het beweerde nadeel volledig zal worden hersteld door een eventueel vernietigingsarrest en desgevallend de daarbij horende reconstructie van de loopbaan van de verzoeker. Voorts kan de verzoeker zich niet beroepen op het moreel nadeel dat gepaard gaat met de teleurstelling in geval van niet-benoeming

en beëindiging van de proeftijd, nu hij er zich van bewust diende te zijn dat een effectieve vaste benoeming na de proeftijd, niet zeker was. Er is ook geen sprake van uitzonderlijke omstandigheden, nu de verwerende partij steeds de technische bekwaamheid van de verzoeker heeft erkend en hem intensief heeft begeleid na de tweede beoordeling, waarbij de problematische gedragshouding van de verzoeker en zijn integratie binnen het departement aan bod zijn gekomen. De bestreden beslissing is derhalve het resultaat van een proces van verschillende maanden met de omstandigheid dat de situatie van de verzoeker van nabij werd gevolgd en geëvalueerd. Verzoekers opname in het ziekenhuis kan de verwerende partij niet ten laste worden gelegd.

Inzake het ingeroepen financieel nadeel, betoogt de verwerende partij dat de verzoeker ondanks de daling van zijn netto-inkomen, nog steeds over een zeker en vaststaand inkomen beschikt van een aanvaardbaar niveau, dat hem toelaat een menswaardig bestaan te leiden. Zijn nettoloon daalt met minder dan een derde. De verzoeker - die nooit zonder inkomen zat - is nog steeds in staat zijn maandelijkse aflossing voor zijn woning te betalen. De dreiging van de verkoop van zijn woning is louter hypothetisch, zodat hiermee geen rekening kan worden gehouden. De aangehaalde verborgen gebreken van zijn woning, die de verzoeker niet zou kunnen herstellen om financiële redenen, komen niet in aanmerking als moeilijk te herstellen ernstig nadeel. De verzoeker kan de daarmee verbonden kosten verhalen op degene die daar desgevallend voor verantwoordelijk is en het causaal verband van de verborgen gebreken met de thans bestreden beslissing is onbestaande.

Wat het aangevoerde nadeel op het vlak van de loopbaan van de verzoeker betreft, argumenteert de verwerende partij dat hij niet aantoonde dat zijn werk bij de verwerende partij meer uitdagingen zou inhouden dan bij de Rijksdienst voor Pensioenen. Bovendien staat het de verzoeker vrij op zoek te gaan naar een boeiender betrekking dan deze bij de Rijksdienst voor Pensioenen. Voorts had de verzoeker ruimschoots de kans om zich tijdens het jaar dat hij niet heeft gewerkt, bij te scholen. Dit heeft hij echter niet gedaan, zodat hij zich moeilijk kan

beroepen op een verlies aan kennis en vaardigheden als een moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

Met betrekking tot het tijdsverloop tussen de bestreden beslissing en het indienen van de huidige vordering, voert de verwerende partij aan dat de verzoeker geenszins diligent heeft gehandeld door, juist vóór het aflopen van de beroepstermijn, het verzoekschrift in te dienen, zodat de aangevoerde nadelen de nodige ernst ontberen. De verzoeker had ondanks zijn hospitalisatie vroeger een beroep moeten instellen, gelet op het feit dat hij het beslissingsproces steeds van zeer nabij heeft gevolgd, zodat hij op de hoogte was van de inhoud van het dossier en minstens in staat was om snel te ageren. Overigens is er geen sprake van een overmachtsituatie, nu de verzoeker in de periode na de ontvangst van de bestreden beslissing beledigende en/of bedreigende telefoontjes pleegde naar diverse collega's en leden van zijn hiërarchie, waarbij de verwerende partij ter zitting terloops de vraag stelt of de verzoeker werkelijk nog wenst bij haar tewerkgesteld te worden.

Beoordeling

Betreffende het aangevoerde moreel nadeel

7. Een moreel nadeel kan in de regel worden hersteld door de morele genoegdoening die een vernietigingsarrest biedt. Het is slechts anders indien de verzoeker aantoont dat in zijn geval bijzondere omstandigheden een onmiddellijk optreden van de Raad van State noodzakelijk maken. Dergelijke bijzondere omstandigheden toont de verzoeker evenwel niet aan.

Het risico van een ongunstige afloop na een stageperiode is namelijk inherent aan een proeftijd, zodat dit geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel uitmaakt. De verwerende partij houdt terecht voor dat de verzoeker er rekening mee diende te houden dat een effectieve benoeming na de proeftijd onzeker blijft.

Zijn evaluaties betreffende zijn stageperiode waren niet onverdeeld gunstig, zodat niet kan worden voorgehouden dat de ongunstige afloop van de proefperiode geheel onverwacht kwam. Reeds bij de tweede driemaandelijke beoordeling van 18 november 2009 kwam de problematische gedragshouding van de verzoeker aan bod. De verzoeker erkent zelf dat deze evaluatie niet onverdeeld positief was, nu hij in zijn opmerkingen schrijft over een “evaluatiegesprek met negatieve ondertoon”.

De verzoeker toont niet aan dat de motieven van de bestreden beslissing van die aard zijn dat hij het voorwerp is van afkeuring of minachting, of dat zijn kansen op een gelijkwaardige tewerkstelling op de arbeidsmarkt worden gehypothekeerd - omstandigheden die zouden kunnen nopen tot de conclusie dat het moreel nadeel een ernstig en moeilijk te herstellen karakter vertoont.

Terecht houdt de verwerende partij voor dat de technische bekwaamheid van de verzoeker steeds werd beklemtoond. De verzoeker blijft in gebreke aan te tonen dat de bestreden beslissing dermate vernederende uitspraken bevat of dermate blamerende woorden hanteert ten aanzien van zijn persoon, dat zij een ernstig en moeilijk te herstellen moreel nadeel zouden uitmaken. De minder lovende bewoordingen die worden gebruikt, kunnen een zeker moreel nadeel berokkenen, doch dit kan worden hersteld door de morele genoegdoening van een eventuele vernietiging van de bestreden beslissing. Ook de hospitalisatie van de verzoeker wijst er niet op dat het moreel nadeel niet zou kunnen worden hersteld door een vernietigingsarrest.

Het feit dat de bestreden beslissing bijna tien maanden na het beëindigen van de proeftijd tussenkomt, hangt samen met het gegeven dat een eerste beslissing tot beëindiging van de proeftijd werd ingetrokken, na een negatief auditoraatsverslag dat de mogelijkheid van een vernietiging inhield. Er kan dan ook niet worden voorgehouden dat het door de verzoeker geleden moreel nadeel door dit tijdsverloop de wettelijk vereiste ernst verkrijgt.

Bijgevolg kan het ingeroepen moreel nadeel worden hersteld door een eventueel tussen te komen vernietigingsarrest, en kan het niet worden aangenomen.

Betreffende het aangevoerde financieel nadeel

8. Een financieel nadeel is in beginsel niet moeilijk te herstellen. Het is slechts anders wanneer ten gevolge van de bestreden beslissing het inkomen van de verzoeker dermate drastisch daalt dat dit leidt tot een ernstige vermindering van zijn levensstandaard die groter is dan een louter financieel nadeel dat hij kan dragen tijdens de duur van de annulatieprocedure.

Met de verwerende partij wordt aangenomen dat de verzoeker nog steeds over een aanvaardbaar maandelijks inkomen beschikt. Tot op de datum van de bestreden beslissing ontving de verzoeker immers zijn volledige wedde, en vanaf 1 januari 2011 tot het einde van zijn opzegperiode op 31 maart 2011 kreeg hij een opzegvergoeding. De verzoeker stelt zelf dat hij zijn functie bij de Rijksdienst voor Pensioenen weer kan opnemen, zodat ervan mag worden uitgegaan dat hij daar een volledige wedde kan genieten, in een vaste dienstbetrekking en dat hij ook tijdens zijn ziekteperiode een maandelijks inkomen genoot.

De wedde van de verzoeker bij de Rijksdienst voor Pensioenen blijkt lager te zijn dan bij de verwerende partij; meer bepaald daalt zijn netto-inkomen tot een bedrag van 1.550,93 euro netto. Het gaat hier om een daling met ongeveer 600 euro, die zelfs als die ernstig is, daarom nog niet moeilijk te herstellen is. De situatie van de verzoeker moet immers in het juiste perspectief worden geplaatst.

Een netto-inkomen van 1.550,93 euro stelt de verzoeker in staat om een menswaardig bestaan te leiden.

Zelfs met dit lagere inkomen lijkt de verzoeker nog bij machte om zijn maandelijks leninglast af te betalen. Deze maandelijks last bedraagt

519,89 euro. Aldus besteedt de verzoeker een derde van zijn inkomen aan zijn lening, wat aanvaardbaar lijkt, als bovengrens van een hypotheeklast om nog een behoorlijk inkomen over te houden voor zijn levensonderhoud.

De verzoeker voert aan dat de interestvoet voor zijn lening zal stijgen, nu hij bij de verwerende partij heeft gewerkt aan een hoger loon. Lezing van de leningakte leert echter dat de eerstvolgende herziening slechts gebeurt op 1 december 2013. Het nadeel van de verhoogde interestvoet zal zich dus slechts realiseren binnen twee jaar. Verder blijkt dat de herberekening van de interestvoet plaatsvindt op basis van het gemiddelde inkomen van de verzoeker over een periode van vijf jaar. De verzoeker heeft slechts sinds 1 maart 2009 bij de verwerende partij gewerkt, zodat voor de andere jaren van de referteperiode zijn (lager) inkomen bij de Rijksdienst voor Pensioenen in aanmerking zal worden genomen. De verzoeker toont niet aan dat zijn kortstondige tewerkstelling bij de verwerende partij een dermate grote invloed zal hebben op zijn gemiddeld inkomen dat wordt gehanteerd voor de herberekening van de interestvoet, dat hij een herziene maandelijkse leninglast niet zal kunnen dragen.

Bovendien wordt vastgesteld dat de verzoeker overgegaan is tot de aankoop van zijn woning toen hij nog werkzaam was bij de Rijksdienst voor Pensioenen. Op dat ogenblik kon hij nog niet weten of en zo ja, wanneer hij in dienst zou treden bij de verwerende partij. De verzoeker wist immers slechts bij de ontvangst van de brief van 5 december 2008 dat hij was geslaagd voor het wervingsexamen van programmeur bij de verwerende partij. Het is slechts bij ontvangst van de brief van 6 februari 2009 dat de verzoeker wist dat hij voor één jaar op proef werd aangeworven, na de beslissing van het College van quaestoren van 5 februari 2009. Hoewel het uittreksel uit de leningsakte geen datum draagt, mag worden aangenomen dat deze dateert van uiterlijk 1 december 2008, nu artikel 6 een eerste vijfjaarlijkse herziening van de rentevoet inbouwt op 1 december 2013. Bovendien dateert het “ramend bestek voor het verbouwen en/of renoveren van een woning” van 12 augustus 2008, wat erop wijst dat de verzoeker misschien nog vóór 1 december 2008 tot de aankoop van de woning is overgegaan. In elk geval werden de kosten van de renovatiewerken reeds begroot ruim vóór de

verzoeker in dienst trad bij de verwerende partij en zelfs vóór hij wist dat hij was geslaagd in het wervingsexamen. De verzoeker heeft derhalve de aankoopkosten, evenals de renovatiewerken en de leninglast, op zich genomen met als basis zijn beroepsinkomen bij de Rijksdienst voor Pensioenen, vóór hij zelfs kon weten dat hij in dienst zou treden bij de verwerende partij. Destijds slaagde hij er dus in zich met een netto-inkomen van 1.550,93 euro een behoorlijk bestaan te verzekeren, inbegrepen een welbepaalde leninglast en kosten voor uit te voeren renovatiewerken. De verzoeker toont niet aan dat wat toen kon, thans niet meer kan.

Wat de onverwachte kosten aan zijn huis betreft wegens verborgen gebreken, wordt vastgesteld dat minstens één van de door verzoeker voorgelegde facturen reeds is betaald. De andere facturen dateren van 5 maart 2010, 2 juni 2010 en 20 juni 2010. Nog los van de vraag of deze facturen intussen niet reeds betaald zijn, rijst de vraag of, indien de verzoeker de nodige renovatiewerken niet kan bekostigen en dreigt een half afgewerkt huis te moeten verkopen, dit wel een nadeel is dat voortvloeit uit de bestreden beslissing. De onverwachte kosten wegens verborgen gebreken diende de verzoeker immers hoe dan ook te dragen, ook wanneer hij steeds was blijven werken bij de Rijksdienst voor Pensioenen, met een lager netto-inkomen. Er kan dus moeilijk worden voorgehouden dat hij deze kosten niet meer kan dragen net omdat hij ten gevolge van de bestreden beslissing terugvalt op het lagere inkomen dat hij voordien genoot.

Bovendien toont de verzoeker niet aan dat er een causaal verband bestaat tussen de bestreden beslissing en het financieren van voornoemde renovatiewerken.

Gelet op wat voorafgaat, is de dreiging van de verkoop van zijn woning te hypothetisch en onrechtstreeks om als moeilijk te herstellen ernstig nadeel in aanmerking te komen.

Het door de verzoeker ingeroepen financieel nadeel kan niet worden aangenomen.

Betreffende het aangevoerde nadeel nopens zijn loopbaan

9. Inzake het door de verzoeker beweerde nadeel op het vlak van zijn loopbaan, brengt de verzoeker geen concreet gegeven aan waaruit zou blijken dat zijn werk bij de verwerende partij meer uitdagingen inhield dan bij de Rijksdienst voor Pensioenen. Hij toont evenmin aan dat hij bij de Rijksdienst voor Pensioenen minder promotiekansen heeft. Overigens merkt de verwerende partij terecht op dat het de verzoeker vrij stond om een meer uitdagende betrekking te zoeken dan deze bij de Rijksdienst voor Pensioenen en dat het hem vrij staat om zijn kennis en vaardigheden te vergroten door vormingen te volgen bij verschillende instanties.

Voorts had de verzoeker tijdens het jaar dat hij niet werkzaam was, de kans om zich bij te scholen en zo zijn technische kennis en zijn kennis van het Frans op peil te houden. Hij heeft blijkbaar nagelaten dit te doen.

Het aangevoerde nadeel wat zijn beroepsloopbaan betreft is niet ernstig.

10. Bijgevolg is niet voldaan aan de tweede cumulatieve voorwaarde van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

Deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te verwerpen.

V. Anonimisering

De verzoeker vraagt de anonimisering van het arrest, bij de publicatie ervan.

Luidens artikel 2, eerste lid, van het koninklijk besluit van 7 juli 1997 betreffende de publicatie van de arresten en de beschikkingen van niet-toelaatbaarheid van de Raad van State kan iedere partij bij een geschil dat bij de Raad van State aanhangig wordt gemaakt op elk moment van de rechtspleging en totdat de debatten gesloten zijn, eisen dat bij de publicatie van het arrest of de beschikking de identiteit van de natuurlijke personen niet zou worden bekendgemaakt.

De vraag wordt ingewilligd.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt de vordering.

2. Bij de publicatie van dit arrest door de Raad van State wordt de identiteit van de verzoeker niet bekendgemaakt.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 19 mei 2011,
door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Daniël Moons,	staatsraad, waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Wim Geurts,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Wim Geurts

Daniël Moons